

2024 | Číslo 5

# KALFÍK

*Zpravodaj Klubu autorů literatury faktu*



*Motto*

*„KALF si uvědomil, že moderní člověk chce vědět, chce znát. Chce být ,při tom'. Chce se zúčastnit. Literatura faktu mu tu možnost dává. A navíc: vědomě ho vytrhává z jeho případné lhostejnosti. Současná doba ještě tento rys LF zdůrazňuje: pravda o minulosti, pravda o přítomnosti, to budiž devizou autorů literatury faktu.“*

*Miroslav Ivanov, prosinec 1995*

**KALFÍK**

**Zpravodaj Klubu autorů literatury faktu**

**Páté číslo**

Editoři tohoto čísla: Břetislav Ditrych a Michal Macháček

Redakce Václav Kotrman

Pro Klub autorů literatury faktu vydalo

Nakladatelství Epoque, s. r. o.,

Kaprova 12, Praha 1, v roce 2024

Sazbu a litografii provedl Jaroslav Uhlíř

Výtiskl Akcent, tiskárna Vimperk, s. r. o.

<https://www.facebook.com/klubliteraturyfaktu>

[www.klubliteraturyfaktu.cz](http://www.klubliteraturyfaktu.cz)

## Obsah

Místo úvodu . . . . .	7
Dvacátý třetí ročník Cen Miroslava Ivanova za literaturu faktu . . . . .	8
32. ročník Mezinárodních literárních cen Egona Erwina Kische . . . . .	16
Zpráva o Ceně Jaroslava Golla 2023 . . . . .	21
Co právě píšu? . . . . .	23
Z naší činnosti.... . . . .	27
V Ružomberoku byly předány národní literární ceny Vojtecha Zamarovského . . . . .	28
Miloslav Martínek slaví . . . . .	31
Přísně tajné – ročník 2023. . . . .	32
Organizační informace . . . . .	35

## Místo úvodu

Nechceme vymýšlet žádný dlouhý úvod, předkládáme našim členům a příznivcům další číslo *Kalfiku*. Na jedné straně si uvědomujeme, že si většina z vás dobře rozumí se „sociálními sítěmi“, na straně druhé se stále domníváme, že rádi zalistujete i stručným tištěným souhrnem o naší činnosti. Která je, přiznejme si, jako každá spolková či společenská činnost, v dnešní době stále složitější a náročnější. Ale důvod k pokračování neztrácíme – přes všechny drobné překážky se nám stále daří pořádat například tři důležité literární soutěže. Věříme, že s námi v Klubu autorů literatury faktu zůstanete. A že se do jeho činnosti podle svých možností třeba i zapojíte.

## Dvacátý třetí ročník Cen Miroslava Ivanova za literaturu faktu

Klub autorů literatury faktu a Město Jaroměř uskutečnily 23. ročník Cen Miroslava Ivanova za literaturu faktu.

Slavnostní udílení se konalo v pražské Knihovně Václava Havla 1. června 2023.

Akce se uskutečnila za finanční podpory města Jaroměře a Ministerstva kultury ČR.

Do dvacátého třetího ročníku v roce 2023 bylo přihlášeno 57 titulů z 25 nakladatelství.

Porota Cen Miroslava Ivanova zasedala v tomto složení a rozhodla následovně:

### Porota:

PhDr. Stanislav Tumis, M.A. Ph.D. – předseda poroty

Doc. Mgr. Libuše Heczková, Ph.D.

Prof. PhDr. Václav Horčíčka, Ph.D.

Mgr. Alena Marková, Ph.D.

PhDr. Miloslav Martínek, CSc.

Doc. PhDr. Jaroslav Pažout, Ph.D.,

Marcela Přerovská – tajemnice poroty

*Hlavní cena byla udělena*

**Richardu Bieglovi**

za knihu *Město v bouři, Urbanismus a architektura historického centra Prahy 1830–1970*, vydanou Univerzitou Karlovou, Nakladatelstvím Karolinum v roce 2022

Kategorie: České dějiny

*Cena byla udělena*

**Daliboru Váchovi**



*Richard Biegl si přebírá hlavní cenu*

za knihu *Nad mraky, Každodennost 311. československé perutě RAF 1940–1945*, vydanou Nakladatelstvím Epoque v roce 2022.

Kategorie: Světové dějiny

*Cena byla udělena*

**Miroslavu Bártovi**

za knihu *Tutanchamon, Století záhad a objevů*, vydanou Nakladatelstvím JOTA v roce 2022.

Kategorie: Regionální dějiny

*Cena byla udělena*

**Jaroslavu Křížovi (ed.) a kolektivu**

za knihu *Turnov*, vydanou Nakladatelstvím Lidové noviny v roce 2022.

Kategorie: Literární vědy a uměnovědy

*Cena byla udělena*

**Ondřeji Táborskému a Lucii Česáلكové a kol.**

za knihu *Spotřební imaginace státního socialismu: Reklama v Československu 1948–1989*, vydanou Filipem Tomášem – Akropolis v roce 2022.

Kategorie: Memoárová a biografická literatura

*Cena byla udělena*

**Karlu Englišovi**

Martinu Hlaváčovi, Pavlu Lhotovi, Františku Plhoňovi, Vítu Pokornému, Aleně Mizerové a Jakubu Kunertovi (eds.)

za knihu *Karel Engliš: Paměti. Kdo sloužíš vlasti, odměny nečekej*, vydanou Masarykovou univerzitou v roce 2022.

Kategorie: Ostatní literatura faktu

*Cena byla udělena*

**Michalu Bystrovovi**

za knihu *Od Armstronga k Bécaudovi: Legendy světové hudby v Československu. Jak nás změnila a my změnili je*, vydanou nakladatelstvím GALÉN v roce 2022.

Kategorie: Historický román za rok 2023

*Cena byla udělena*

**Kláře Teršové**

za knihu *Bílý pramen*, vydanou Nakladatelstvím Argo v roce 2022.

*Cena Miroslava Ivanova za celoživotní dílo v literatuře faktu*

byla udělena

**Stanislavu Motlovi**

*Cena Miroslava Ivanova za trvalý přínos české a slovenské literatuře faktu*

byla udělena

**Josefu Opatrnému**



*Klára Teršová si přebírá cenu za nejlepší historický román*



*Miroslav Bárta si přebírá ocenění za nejlepší publikaci v kategorii Světové dějiny*

*Cena Miroslava Ivanova za celoživotní časopiseckou tvorbu*  
byla udělena

**Miloslavu Martínkovi**

*Cena Miroslava Ivanova pro nakladatelství soustavně se věnujícímu vydávání literatury faktu*

byla udělena

**Nakladatelství Paseka**

### **Laudatio pro profesora Josefa Opatrného**

Je to pro mě čest, že zde mohu pohovořit o panu profesorovi, rodáku ze Skryjí u Rakovníka. Po rakovnické střední škole vystudoval obor čeština–historie na FF UK. Roku 1968 začal působit ve Středisku iberoamerických studií (SIAS) na FF UK, v roce 1970 získal titul PhDr., o osm let později CSc. Habilitoval se v říjnu 1991 v rámci obecných dějin. V květnu 1995 byl jmenován profesorem obecných dějin se zaměřením na Latinskou Ameriku.



Josef Opatrný během předávání ceny za trvalý přínos české a slovenské literatury

Za zmíněné akademické období absolvoval řadu zahraničních badatelských pobytů, publikoval několik desítek odborných monografií (a to i ve španělském a anglickém jazyce), podílel se na řadě kolektivních pracích, dále napsal stovky studií, anotací a recenzí. Každoročně pořádal vědecká sympozia zaměřená na dějiny česko-latinskoamerických vztahů a karibské oblasti. Po dobu dvaceti let realizoval letní kurzy Tec Monterrey na Univerzitě Karlově. Od roku 1986 vede časopis *Ibero-Americana Pragensia* a její monotematická čísla *Supplementa* – obě řady čítají okolo padesáti svazků. Z jeho četné autorské tvorby jmenujme alespoň několik monografií: *Průplav dvou oceánů* (1979), *Amerika prezidenta Granta* (1994), *Amerika v proměnách staletí* (1998), *Stát osamělé hvězdy a mexicko-americká válka* (2004), *Velká siouxská válka* (2005, 2023), *Lid mi říká Evita* (2019), v ediční řadě *Stručná historie států* nakladatelství Libri vydal tituly *Kuba*, *Mexiko* a *Panama*.

Profesor Opatrný je jistě dobře znám i širší veřejnosti, a to jako autor mnoha popularizačních děl z dějin Latinské Ameriky, stejně jako komentátor soudobého dění v médiích (rozhlas, televize). Bývá členem

mezinárodních komisí a předsedá na kongresech. Byl mimo jiné místopředsedou Asociace evropských historiků-latinoamerikanistů (AHILA).

Pan profesor získal za svoji publikační, vědeckou i pedagogickou činnost řadu ocenění. Jmenujme alespoň některé z nich: roku 2003 ho španělský král Juan Carlos I. vyznamenal za přínos k šíření kulturních vztahů řádem Isabely Kastilské a v roce 2008 řádem Za civilní zásluhy. Za své knihy obdržel roku 2006 Cenu Egona Erwina Kische a v letech 2005 a 2014 Cenu Miroslava Ivanova za literaturu faktu. Mexická vláda ho roku 2018 ocenila prestižním řádem Mexického orla. V roce 2020 obdržel stříbrnou medaili Univerzity Karlovy za významné celoživotní dílo v oboru iberoamerikanistiky a za dlouholetou vědeckou a pedagogickou činnost na této univerzitě. V roce 2021 obdržel Medaili Josefa Hlávky. Tato cena se uděluje za celoživotní dílo významných osobností z českých veřejných vysokých škol, české vědy a umění. A před několika dny obdržel J. Opatrný titul emeritní profesor od Univerzity Karlovy.

Vraťme se však k jeho pedagogické činnosti. Profesor Opatrný se také zasloužil o zavedení ibero-amerikanistiky jako magisterského a doktorského studia na FF UK, díky tomu vychoval stovky žáků. Mnozí z nich jsou odborníky ve svém oboru, což dokazuje i současné dění na SIASu. K tomu mi dovoluji trochu osobní pohled: mám to štěstí, že se mohu považovat za jeho žáka, neboť vedl mou diplomovou práci a poté byl i konzultantem mé disertační práce. Když vzpomenu na svá studijní léta, musím říci, že mezi studenty byl velmi oblíbeným přednášejícím. Posluchači za ním rádi chodili pro rady, neboť vždy byl citlivý, ochotný a snažil se studentům pomoci. Pro mě osobně představoval mentora, který mi uměl vždy dobře poradit, nasměřovat a komunikoval v přátelském duchu, za což si ho moc vážím.

Jsem proto opravdu rád, že Klub autorů literatury faktu (KALF) letos oceňuje za celoživotní přínos literatury faktu právě pana profesora Josefa Opatrného. Upřímně mu velice gratuluji. Přestože se jedná o cenu za celoživotní dílo, nebojím se toho, že by pan profesor končil s literaturou faktu. Naopak, můžete se těšit, neboť mu brzy vyjde nová publikace!

*Laudatio pronosl Jaroslav Kříž 1. června 2023 v Knihovně Václava Havla v Praze při slavnostním vyhlášení Cen Miroslava Ivanova za literaturu faktu.*



## Laudatio pro Stanislava Motla

Začnu poněkud netradičně.

„Nesud' druhého do té doby, než ty sám budeš na jeho místě,“ i řekl Hilel. (Výroky Otců, 2. kapitola, Mišna 4, volný překlad z hebrejštiny).

Ne náhodou jsem úvodem zvolila právě tato slova. Jestli se nepletu, jsou rovněž Vaším mottem.

S největší pravděpodobností teď ponesu dříví do lesa, nicméně nedá mi to, abych aspoň namátkou nezmínila tituly spojené se jménem Stanislava Motla:

*Svědék z cely smrti, Válka před válkou, Kudy kráčela smrt, Cesty za oponu času, Oběti a jejich vrazi, Milan Rastislav Štefánik ve fotografii, Prokletí Lídy Baarové, Mraky nad Barrandovem, Lída Baarová a Joseph Goebbels...*, ale také cyklus rozhlasových reportáží vysílaný Českým rozhlasem 2, nazvaný *Stopy, fakta, tajemství* či pořad TV Nova *Na vlastní oči...* A tak bych mohla pokračovat. Seznam prací, pod nimiž je dnešní laureát – novinář, reportér, scénárista a spisovatel podepsán, by byl dlouhý.

Říká se o Vás, že jste člověkem žijícím napětím, odhalováním záhad, tajemství a zapomenutých lidských osudů. Do povědomí veřejnosti jste se však zapsal i stíháním nacistických válečných zločinců. Dějiny znáte jako málokdo. Pilířem těchto vědomostí je odpovědnost, s níž přistupujete k faktům, k jejich ověřování. Tento přístup nechť je příkladem nejen pro mladé, začínající autory.

Před jedenácti lety jste se v Českém Krumlově nechal slyšet, že, cituji: „Člověk by měl výborně znát historii. Učit se z ní. Všechno tady už totiž bylo, vše se opakuje.“

A také jste řekl, že se děsíte současnosti. „Sužuje nás ekonomická krize, což znamená, že se začnou hledat viníci... Problémem také je, že když je krize, přichází šance pro války. Není divu, že mám obavy.“

Ve světle bratrovražedné války zuřící v Evropě, s ohledem na stav naší společnosti a její nálady, slova víc než prorocká.

Přebíráte cenu za celoživotní dílo v oblasti publicistiky. Určitě po zásluze. Nicméně bych Vás chtěla poprosit. Zapomeňte na poněkud morbidně znějící slovo celoživotní. Pište dál. Domnívám se totiž, že témata, jimiž se



Stanislav Motl přebírá ocenění ze celoživotní dílo v literatuře faktu

zabýváte, jsou nanejvýš aktuální. Mnozí lidé rádi soudí druhé, aniž by se kdy ocitli v jejich kůži. Jen člověk nemoudrý a nedovzdělaný, válkou nijak nepoznamenaný, dobře najedený současník, jenž nepoznal hmotnou nouzi, jenž nikdy nemusel v nelidských podmínkách bojovat o holý život, dokáže soudit z poklidu domova.

Paměť jednotlivce, paměť národa. Jaká je a kam až sahá? Nebylo by někdy lepší ji ztratit? Zapomenout především na to, co jsme kdy jako jednotlivci i jako národ udělali špatně? Vymazat vše, co nám neslouží ke cti? Nebylo!

Paměť potřebujeme. Bez ní bychom nebyli opravdovými lidmi, nevěděli bychom, odkud a kam směřujeme. Zapomínat je lidské.

To ovšem může být velice ošidné a zrádné. Pořád totiž platí, že zapomeneme-li na minulost, nepoučíme-li se z ní, můžeme si ji v nějaké podobě zopakovat znovu. Ale to víte sám. Proto věřím, že v tom, co děláte, budete pokračovat dnešnímu ocenění navzdory. Vnímejte je jako začátek nové životní etapy.

Přijměte mou upřímnou gratulaci.

*Laudatio pronesla Jana Vrzalová 1. června 2023 v Knihovně Václava Havla v Praze při slavnostním vyhlášení Cen Miroslava Ivanova za literaturu faktu.*



## 32. ročník Mezinárodních literárních cen Egona Erwina Kische

V obřadní síni zámku Letohrad byly 20. září 2023 slavnostně předány Mezinárodní literární ceny Egona Erwina Kische

*Česká porota zasedala ve složení:*

Mgr. Michal Macháček, Ph.D. (předseda)

Ing. Břetislav Ditrych

prof. PhDr. Jan Rychlík, Dr.Sc., dr. h. c.

PhDr. Jan Lukavec, Ph.D.

PhDr. ThMgr. Karol Lovaš, Ph.D.

a rozhodla takto:

Hlavní cena byla udělena **Martinu Rychlíkovi** za knihu *Dějiny lidí*, vydanou Nakladatelstvím Academia v roce 2022.

Cena byla udělena **Radku Bangovi** za knihu *(Ne)pošli to dál*, vydanou Nakladatelstvím XYZ v roce 2021.

Cena byla udělena **Vojtěchu Čurdovi a Martinu Štollovi**, za knihu *Ladislav Štoll: Příběh komunistického ideologa a formování československé kultury ve 20. století*, vydanou Nakladatelstvím Academia v roce 2022.

Cena byla udělena **Davidu Jakšovi** za knihu *Míň než kopnout si do psa: Z Asie na vlnách Radiožurnálu*, vydanou nakladatelstvím Argo v roce 2022.

Cena byla udělena **Jindřichu Volkovi** za knihu *Třináct osudných dnů: John Kennedy a Nikita Chruščov na pokraji jaderné zkázy*, vydanou Nakladatelstvím EPOCHA v roce 2022.



*Patrik Banga si přebírá cenu E. E. Kische*

### Projev předsedy české poroty Michala Macháčka na slavnostním předávání cen v Letohradu

Vážený pane starosto, vážený pane předsedo Klubu spisovatelů literatury faktu na Slovensku, vzácní hosté, dámy a pánové,

do 32. ročníku mezinárodních literárních cen Egona Erwina Kische bylo v české části celkově přihlášeno padesát knižních titulů od třidvaceti nakladatelů. Jedná se o obdobný počet jako v předcházejících ročnících, respektive o mírné navýšení. Můžeme tedy konstatovat, že zájem o naši literární soutěž přetrvává.

Porota neměla úlohu vůbec jednoduchou. Sešla se tradičně řada opravdu nevšedních a kvalitních publikací. Zohledňovali jsme jak hloubku zpracování, tak jazykově-stylistický aspekt i estetickou podobu, v neposlední řadě žánrovou pestrost, tematickou originalitu a sílu výpovědi přihlášených knih. Po důlčím zhodnocení a diskusích byly porotou vybrány ty nejlepší tituly.

Vítězným autorům gratulujeme. Samozřejmě i při poctivé snaze o co největší objektivitu si uvědomujeme, že rozhodování se nemůže vyvarovat subjektivismu. Neméně rád bych proto za porotu vyjádřil poděkování všem autorům a nakladatelům, kteří se letošních cen zúčastnili. S vítězi, ovšem i s užším výběrem knih, u kterých porota udělení ocenění zvažovala, je možné se seznámit na facebookové stránce Klubu autorů literatury faktu a také na klubových webových stránkách.

Rád bych také využil příležitosti a poděkoval členům poroty za jejich nasazení, rovněž Vám za zájem a přízeň, kterou ke kvalitní literatuře a jejím autorům chováte. Věřím, že se nad nimi v Letohradu, městě literatury faktu, kterému děkujeme za neutuchající pohostinnost, za rok opět všichni sejdeme.

*Slovenská porota zasedala ve složení:*

PhDr. Ivan Szabó (předseda)

JUDr. Anton Blaha, CSc.

Mgr. Fedor Mikovič

a rozhodla takto:

**Hlavní cena** byla udělena **Fedoru Blaščákovi, Fedoru Gálovi, Jozefu Leikertovi, Zuzaně Mistríkové, Karolu Sudorovi** za knihu **Hasta la vista komunista: Příbeh koordinačného výboru slovenských vysokých škôl 1989/1990**, vydanou Vydavateľstvom SLOVART v roce 2022.

**Cena** byla udělena **Milanu Petrášovi** za knihu **Dejiny technických škôl a vzdelávania na území terajšieho Slovenska do roku 1945, 1. diel do roku 1918**, vydanou Slovenskou technickou univerzitou vo vydavateľstve SPEKTRUM STU v roce 2022.

**Cena** byla udělena **Jozefu Leikertovi a Márii Mackové** za knihu **Roman Kaliský: Cesta búrnym storočím**, vydanou Vydavateľstvom Luna v roce 2022.

**Cena** byla udělena **Peteru Jánošíkovi a Tomáši Kyselicovi** za knihu **Craig Ramsay: Šťastný chlapec**, vydanou nakladateľstvom Ikar v roce 2022.

**Cena** byla udělena **Peteru Kónya** za knihu **Imrich Thököly a jeho povstanie**, vydanou Vydavateľstvom Prešovskej univerzity v roce 2022.

### **Dodatek k „Egonu Erwinu Kischovi“**

Výsledky už znáte, připojuji ještě pár slov jako člen poroty. A z kraje musím zopakovat loňská slova – rozhodování bylo těžké, opravdu se sešla řada výborných knih. A oceněných mohlo být v české části soutěže jenom pět, stejně tolik bylo i porotců. Dlouho předlouho jsme probírali přednosti (i slabší stránky) přihlášených publikací, jejich literární úroveň, obsah a společenský dosah. Které knihy mě zaujaly?

**Andrea Procházková: Podnik s nejistým koncem.** Knižní rozhovor s Petrem Pithartem (Academia). Obsáhlá kniha má 550 stran! Petr Pithart zachytil v rozhovoru s novinářkou důležité události od roku 1989 do současnosti, kniha je současně dialogem dvou generací i osobním příběhem. Dozvíte se i leccos přehlédnutého či neznámého ze zákulisí české politiky.

Nepochybně zajímavá byla také i kniha **Jiřího Pallase Rodinná anabáze a Šafrán aneb Rukověť o Švédsku**. Vypráví nejenom o osudech zmíněné hudební skupiny, ale, jak název napovídá, líčí život české emigrantské rodiny v osmdesátých a devadesátých letech ve Švédsku.

Do zákulisí kulturního a společenského života posledního půlstoletí nás zavádí vzpomínkovou knihou **Jste to vy? Jan Rejžek**, publicista, básník a britký kritik. Můžete mít řadu výhrad, nesouhlasit či souhlasit, ale v každém případě jde o osobité svědectví doby.

Překvapil mě rozhovor **Jakuba Šloufa s Petrem Millerem**, vůdcem průmyslových dělníků z ČKD Praha 23. listopadu 1989 na Václavské náměstí. Čím mě překvapil? Zajímavými a málo známými souvislostmi a pozadím „o tom, co se stalo jinak, než se dnes lidu obecně vypráví“, cituji volně slova sympatického Petra Millera. Kniha má název **Poslední kovák – první ministr**.

V knize **Martina Flašara a Pavla Žúrka Umělec nesmí nikdy ztratit odvahu (Jan Novák a Bohuslav Martinů ve světle korespondence 1947–1959)**, kterou vydala Masarykova univerzita v Brně, jsem ocenil právě příkladné využití dopisů ke stavbě životního příběhu dvou

mimořádných hudebních skladatelů. Vydání česko-anglického textu je nepochybně záslužné.

Ocenil jsem, a jak se později ukázalo nejen já, knihu z nakladatelství XYZ s názvem *Ne/posli to dál*, kterou napsal **Radek Banga**, známý zpěvák a hudebník. Především mladší generace ho znají pod jménem Gipsy. Jeho neobvykle upřímná a sebekritická zpověď přináší většinou neznámý vhled do života romské komunity. I proto nakonec získala Cenu Egona Erwina Kische.

V knize **Martina Jonáše Fenomén Angela** mi byl blízký reportážní styl, trochu mi vadila občas přílišná snaha o čtivost. Přesto jsem knihu (jen mezi námi) na ocenění navrhol. Martina Jonáše, někdejšího zpravodaje ČT v Německu, nyní známe jako televizního moderátora a komentátora.

Kritický jsem byl u knihy **Arigi**, kterou napsal **Aleš Česal**. Zdálo se mi, že životní příběh o jednom z nejúspěšnějších pilotů Rakouska-Uherska během první světové války mohl autor využít mnohem lépe, chybělo mi například zajímavé období jeho mládí v někdejších Sudetech.

Přiznávám se, že objemnou a výpravou publikací z Nakladatelství Academia **Dějiny lidí** jsem se celou probrat nestihl, ale ukázky autora Martina Rychlíka sleduji v sobotních *Lidových novinách* pravidelně. Jak víte, kniha získala Hlavní cenu Egona Erwina Kische. Právem.

To byl jen můj stručný a osobní výběr z mnohem delší a pestřejší řady posuzovaných knih. Za přečtení a vaši pozornost stojí snad všechny.

/Břetislav Ditrych/

## Zpráva o Ceně Jaroslava Golla 2023

Cena Jaroslava Golla proběhla v ročníku 2023 stejně jako v předchozím roce ve spolupráci mezi Klubem autorů literatury faktu a Fakultou filozofickou Západočeské univerzity v Plzni. Komise složená z předsedy a organizátora ceny doktora Romana Kodeta (FF ZČU), docentky Dany Pickové (FF UK), docenta Jana Halady (FSV UK), doktora Vojtěcha Kesslera (Historický ústav AV ČR) a Mgr. Evy Kalousové (Plzeňská obchodní akademie, s. r. o.) hodnotila zaslané studentské práce v následujících kategoriích: středoškolská práce, bakalářská práce, diplomová práce, rigorózní práce, disertační práce a Cena Lucie Urikové. Poslední z jmenovaných ocenění bylo uděleno na památku tragicky zesnulé studentky Ústavu světových dějin FF UK za nejlepší práci v oblasti dějin střední a východní Evropy. Do soutěže bylo přihlášeno celkem 21 studentských prací (o dvě více než v předchozím ročníku), nejvíce bylo v počtu devět odevzdáno bakalářských prací. Na základě posuzování poroty, jež proběhlo v září 2023, byly oceněny následující práce:

**Středoškolské práce:** Damián Fabián HUMPOLEC (Gymnázium Jana Palacha, Mělník), *Osobnost profesorky Jiřiny Pickové (1912–1943)*

**Bakalářské práce:** Matěj MRHAL (FF UJEP), *Projevy komunistické ideologie v místních názvech na příkladech měst Ústí nad Labem a Litoměřice po roce 1945*

**Diplomové práce:** Martin ŠENK (FF UK), *Vitae sanctorum: úloha franšské hagiografické tradice při nástupu Karlovců*

**Rigorózní práce:** Libor DENK (FF UPOL), *Nové město na Moravě v éře první Československé republiky. Vývoj města a fungování jeho samosprávy*

**Disertační práce:** Michal VOKURKA (FF UK), *Panství. Vztah aristokrata k pozemkové držbě. Sasko-lauenburští vévodové 1600–1750*

**Cena Lucie Urikové:** Jonáš VICHEREK (FF UK) *Analýza narativů připomínající 28. říjen ve veřejné debatě v letech 1990–1993*

Předávání cen proběhlo na půdě Studijní a vědecké knihovny Plzeňského kraje 16. listopadu 2023 za hojné účasti členů akademické obce i návštěvníků z řad veřejnosti. Program byl zakončen přednáškou doktora Michala Macháčka *Gustáv Husák a sametová revoluce*. Vzhledem k tomu, že se stávající partnerství a model udělování Cen Jaroslava Golla osvědčily, plánují KALF a FF ZČU spolupracovat na organizování ceny i v roce 2024.



*Lukáš Novotný předává ocenění za nejlepší disertační práci Michalu Vokurkovi. Vpravo stojící Roman Kodet, který ceremoniál moderoval.*

## Co právě píšou?

Nevěřím, že členky a členové KALFu nic nepišou. Třeba nás chtějí překvapit. Takže si dnes výjimečně беру slovo sám.

Znovu se vracím k „regionální“ literatuře faktu a hledám odpověď na otázku, zda v pivovare nebo zámku v Cerhenicích u Kolína působila během druhé světové války jedna z ilegálních vysílaček, které dodávaly informace československé exilové vládě v Londýně.

Vysílat z ní měl majitel velkostatku a pivovaru Jaroslav Liska s nevlastním synem Jiřím Smrkovským. Ještě bych měl na vysvětlenou dodat, že ve zmíněném polabském městečku jsem prožil dětství a mládí, stále se tam občas vracím.

Odbojové hnutí tehdy zahrnovalo kromě komunistů a dalších seskupení, například příslušníků Sokola, Orla, hasičů a později Rady tří, především Politické ústředí (PŮ), které vedl Vladimír Krajina, dále Petiční výbor Věrní zůstaneme (PVVZ, název vznikl podle závěrečné výzvy Edvarda Beneše nad rakví T. G. Masaryka, členové byli nazýváni také „odboráři“) a vojenskou Obranou národa (ON, příslušníci měli krycí jméno „muzikanti“ a mezi nejznámější patřili podplukovníci Josef Mašín a Josef Balabán a štábní kapitán Václav Morávek). Z posledních tří organizací vznikl o Vánocích 1939 ÚVOD (Ústřední výbor odboje domácího) a jedním z šesti vedoucích se stal právě Vladimír Krajina.

Podle knihy *Vysoká hra* odeslal Vladimír Krajina se svými spolupracovníky v lednu 1941 Edvardu Benešovi, generálu Sergeji Ingrovi a plukovníku zpravodajské služby Františku Moravcovi do Londýna přísně důvěrnou depeši, v níž sděluje jen obecně a samozřejmě bez udání místa: Dnes máme jedenáct vysílačů a osm přijímačů na sedmi místech. Máme tři výborné a tři horší telegrafisty.

Na jiném místě Vladimír Krajina připomíná, že radisté se museli nejdříve naučit ovládat telegrafní klíč a stát se zkušeným profesionálním radistou vyžadovalo čas a vytrvalost. Pokud byla jejich práce s telegrafním klíčem především u začátečníků pomalá, hrozilo jejich snadné zaměření

německou odposlouchávací stanicí. Popisuje činnost kolem vysílání z Prahy, své úkryty i po atentátu na Reinharda Heydricha a nakonec zatčení. O návštěvě Cerhenic se však nikde nezmiňuje. Jistě, Josef Batelka se mohl mýlit v letopočtu, paměť po třiceti letech klame; Vladimír Krajina užíval podle vzpomínek několik krycích jmen, Zelený, Sirový, Sir, Bor, Čáp, Žák, Šíp, Jan Dočekal a Čermák, Jeniček však mezi nimi není.

Po dočtení knižního vydání pamětí Vladimíra Krajiny jsem mohl shrnout: Ano, vysílačka v někdejší cerhenickém pivovaru nebo zámku jistě byla, sotva ji však obsluhovali Jaroslav Liska nebo Jiří Smrkovský. A pokud Krajina Cerhenice navštívil ještě před svým zatčením koncem ledna 1943, v pamětech o tom nehovoří. Bílé místo tedy zůstalo – stále jsem nevěděl, jak dlouho byla vysílačka v provozu, kdy přesně vysílala a kdo ji vlastně obsluhoval.

V srpnu 1940 zmiňuje Vladimír Krajina aktivní činnost dvou vysílaček, postupně se jich do vysílání zapojilo více než 11. Velmi důležité informace pocházely od Paula Thümmela, krycím jménem František, Franta, někdy zkráceně Fra, s nímž se stýkal Václav Morávek z vojenské odbojové skupiny Obrana národa. Mimochodem narodil se 8. srpna 1904 v Kolíně. Přes Vladimíra Krajinu, který zprávy se svými pomocníky šifroval, se v Londýně dostávaly k plukovníku Moravcovi a často i přímo k Winstonu Churchillovi. Tak byly důležité a významné.

První zpráva týkající se kolínského okresu je z 27. října 1940 a informuje o klamně stavbě kopie kolínské rafinerie v Sendražicích, která měla odvést pozornost spojeneckých bombardérů od dokonale zatemněné a maskované rafinerie skutečně v Kolíně. Do napodobené rafinerie u Kolína vedou bíle natřené dřevěné koleje. V noci svítí, doplňuje zprávu depeše o dva dny později. Do Londýna byly také odeslány informace o výrobní kapacitě a zásobách benzínu, oleje a nafty v kolínské rafinerii.

Také v roce 1941 se několik zpráv týkalo kolínského okresu. Kolínská lučebná vyrobila a dopravila do Říše v roce 1940 dvacet vagonů cyankali, sdělila vysílačka například 10. února. Němci chtěli otrávit anglické užitkové vody, obávali se však obdobných protiopatření.

V polovině ledna 1941 přišla z Londýna zpráva od plukovníka Moravce o spojce, která měla seskočit padákem na začátku února. To jistě nebyl výsadek českých parašutistů z Anglie, který Josef Batelka zařazuje

ve své vzpomínce do začátku července 1942. Pokud se ovšem nemýlil. Přistání prvního parašutisty se týkalo několik dalších depeší, opakovaných příprav se zúčastnili i Josef Balabán s Josefem Mašínem. Například 13. března odeslal Vladimír Krajina zprávu Františku Moravcovi, že letadlo proletělo po půlnoci vysoko v mracích a sledovalo patrně trať Praha–Kolín nebo tok Labe. Pilot však minul stanovený prostor a nespatřil tak domluvená signální znamení ručními svítilnami ze země. Akce byla nakonec po několika dalších odkladech neúspěšná – anglický pilot nenašel Kolín a vymezenou doskokovou plochu u Křečhoře a parašutista byl 16. dubna 1941 vysazen u Landecku v rakouských Alpách. V pořadí druhý parašutista seskočil na Chrudimsku 4. října 1941, Krajina se s ním však nesetkal.

Stále se domnívám, že vysílačka v cerhenickém zámku nebo bývalém pivovaru umístěna byla. Přestože nemůžeme přesně určit, jak dlouho a jaké zprávy odvysílala.

O vysílání musela vědět i tehdejší majitelka zámku Anna Rývová, která byla zapojena v protinacistickém odboji. Na zámek za ní přijížděly četné návštěvy, mezi nimi mohl být i na den dva tři neznámý radiotelegrafista.

Tolik jen krátká ukázka z připravovaného textu.

Břetislav Ditrych

## Co právě píšu?

Vážené členky, vážení členové Klubu autorů literatury faktu, milí přátelé a příznivci,

chtěli bychom nadále rozšiřovat náš *KALFÍK – Zpravodaj klubu autorů literatury faktu* o pravidelnou rubriku s názvem *Co právě píšu*, v níž budete mít příležitost seznámit ostatní členy s připravovanou knihou, týkající se oblasti literatury faktu.

Uvažovaný rozsah jednoho příspěvku je přibližně 1 normostrana, to znamená 30 řádků s 60 znaky včetně mezer na řádek. Váš příspěvek může doprovázet také fotografie, vztahující se k obsahu textu.

Předpokládáme, že *Kalfík*, nadále vycházející dvakrát ročně, bude rozesílán nejen členům, ale například také nakladatelům, kteří mají publikace literatury faktu ve svých edičních plánech. I pro ně to bude příležitost seznámit se v předstihu s Vaší činností, plány, záměry.

**NAPIŠTE NÁM!**

## Z naší činnosti...

### KALFování aneb nad knižními pamětmi Karla Richtera

KALF ve spolupráci s Nakladatelstvím EPOCH a Slovenským domem v Praze uspořádaly 26. června 2023 besedu o osobnosti spisovatele, historika a dlouholetého předsedy KALFu Karla Richtera u příležitosti jeho vydaných knižních pamětí *Letokruhy mého žití*. Setkání se mimo jiné účastnili a zavzpomínali: Jana Vrzalová, Roman Cílek, Jan Halada, Miloslav Martínek, Zdeněk Pobuda, Marcela Kohoutová, Martin Ďásek a další vzácní hosté včetně Karlovy dcery. Besedu moderoval místopředseda KALFu Václav Kotrman, který i stál u zrodu knihy.

Děkujeme za účast, která se protáhla až do večerních hodin, a panu řediteli Slovenskému domu v Praze Vladimíru Skalskému za pohostinnost.



Zleva Zdeněk Pobuda, Jan Halada, Roman Cílek, Jana Vrzalová, Miloslav Martínek a Martin Ďásek



## V Ružomberoku byly předány národní literární ceny Vojtecha Zamarovského

V Ružomberoku se 4. října 2023 uskutečnilo předávání národních literárních cen Vojtecha Zamarovského, které tradičně pořádá Klub spisovatelů literatury faktu na Slovensku. Slovenští přátelé tradičně pozvali i KALFáky, které reprezentoval místopředseda klubu Michal Macháček a paní Františka Vrbenská.

Letošními oceněnými se stali: literární historička, esejistka a spisovatelka paní dr. Slavomíra Očenášová-Štrbová (za Slovenskou republiku) a novinář, spisovatel a badatel pan Stanislav Motl (za Českou republiku), jenž v děkovné řeči zmínil vliv díla Vojtecha Zamarovského na svou práci a směřování, a že ocenění tak i chápe jako návrat domů.

Gratulujeme! Neméně Klubu spisovatelů literatury faktu na Slovensku, panu primátorovi Ružomberoku a dalším participantům slavnostního setkání za organizaci a příjemnou atmosféru.

### Působivé laudatio na Stanislava Motla přednesla pedagožka a básnířka Jarmila Minaříková:

Vážení laureáti, vážené dámy, vážení pánové,

byla jsem poctěna čestným úkolem pronést laudatio na prvního letošního laureáta Ceny Vojtecha Zamarovského. Na českého spisovatele, novináře, rozhlasového a televizního reportéra a dokumentaristu pana Stanislava Motla.

Nebudu opakovat dobře známá fakta o jeho rozsáhlé a úctyhodné literární i dokumentaristické tvorbě a její nesporné kvalitě. Budu trochu osobnější. Dovolím si podělit se s Vámi, prostřednictvím několika málo vět, o své vnitřní emoce, o své pocity při četbě jeho knih.

Do povědomí čtenářů i odborné veřejnosti vstoupil především svými knihami a reportážemi týkajícími se období druhé světové války, zejména německého nacismu.

I mně se dostaly do rukou, pane Motle, jako první Vaše knihy popisující hrůzy této války. I když jsem člověk citlivý a některé věci se mě velmi bolavě, možná až somaticky, dotýkají, sahala jsem, chtíc vědět víc, po dalších. Dozvídala jsem se v nich spousty nových informací, které postupně zapadaly do mozaiky mého poznání, a i s Vaší pomocí jsem si prohlubovala „své historické povědomí“.

Víte, pane Motle, čím jsem starší, tím víc vyhledávám ticho. Ten neslyšitelný dech světa, v němž, i prostřednictvím poezie a literatury faktu, nacházím sama sebe. Víím, zní to možná pro dnešní den trochu podbízivě a pateticky, ale věřte mi, je to „holý fakt“.

Zrovna nedávno jsem přemýšlela o tom, proč některé knihy z oblasti literatury faktu musím v naší domácí knihovně mít a proč mi některé „postačí přečíst“ po zapůjčení z knihovny. A už to víím.

Když „ucítím“ v knize faktografické i spisovatelovu duši, vnímám předkládaná fakta tak nějak kompletněji. Já s Vámi, faktografy, při čtení totiž vnitřně rozmlouvám... A k tomu potřebuji mimo verbální komunikace i tu neverbální. Potřebuji Vás „i slyšet, cítit“, abych Vám mohla lépe naslouchat.

A když pak s panem Antonínem Kalinou, zachráncem třinácti až čtrnácti stovek dětí, natáhnete, pane Motle, společně krok, abyste nepošlapali v hrůzách koncentračního tábora rozkvétající jarní květiny, doplní se mé poznání o emoce, které mi pomáhají vše lépe pochopit.

Vím, fakta jsou fakta, ale bez citu jsou poněkud „bezcitná“. A protože, pane Motle, Vaši duši, já ve Vaší tvorbě cítím, zvyšuje se v naší domácí knihovně počet knih zakoupených proti počtu knih z knihovny zapůjčených a přečtených. A to je také fakt!

Tempo tohoto světa je enormní, nestíháme prožít jednu událost a už je tu další. A zpomalit se tak nějak nechystáme. Kdoví jak těžké to budou mít budoucí faktografové? Zatím ale vííme to, že současná úroveň historického povědomí, bohužel, poněkud klesá. A je to znatelné i tam, kde bychom to téměř neočekávali. Co s tím?

Školství to, jak se říká, nevytrhne. Je a bude nutné aktualizovat vědomosti dospělých a číst... I literaturu faktu! Nemůžeme se zachránit, pokud budeme setrávat v nevědomosti ohledně vlastních motivů a kulturních kořenů.



Bude také třeba vrátit hodnotu emoční inteligenci, na kterou jsme při současném vzhlížení k intelektu poněkud zapomněli a jejíž neodmyslitelnou součástí je i empatie. Empatie, o které, pane Motle, říkáte, že je i pro Vás, pro práci faktografa, novináře a dokumentaristy, tak důležitá.

Dovolte mi závěrem, pane Motle, vyslovit velký obdiv a úctu Vaší mnohaleté práci a poděkovat za ni. Poblahopřát Vám k získání národní ceny Vojtěcha Zamarovského a vyslovit přání, aby Vás Vaše houževnatost, dle Vašich slov, s nejistým výsledkem, neopustila a nadále jste nám v dobrém zdraví, ať už knižně, nebo prostřednictvím jiných médií, předkládal fakta s duší.

## Miloslav Martínek slaví

Historik, novinář a náš dlouholetý člen i funkcionář dr. Miloslav Martínek navštívil v doprovodu své paní u příležitosti svého životního jubilea zasedání výboru KALFu. Přejeme Mílovi vše nejlepší, zejména dostatek nejen tvůrčích sil a děkujeme mu za dosavadní spolupráci!

PhDr. Miloslav Martínek, CSc., se narodil 24. září 1943 v Berouně. Vystudoval Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy (obor archivnictví – dějepis), po roce základní vojenské služby působil jako správce historických sbírek Poštovního muzea. V roce 1970 se stal odborným (od 1977 vědeckým) pracovníkem Ústavu československých a světových dějin ČSAV, kde také získal hodnost kandidáta historických věd. Od roku 1983 pracoval jako redaktor ve Vydavatelství Rudé právo a od dubna 1990 až do odchodu do důchodu v deníku (*Rudé Právo*). Z té doby také pocházejí stovky historicky laděných statí v sobotním *Magazínu, zprávy a recenze* především z oblasti kultury. Spolupracoval (a dosud spolupracuje) autorsky a jakožto redaktor s nakladatelstvím Svoboda, Libri, Albatros, Epoque a ARSCI. Dlouhodobě působil jako šéfredaktor revue literatury faktu *Přísně tajné!* i vyučoval několik let (2008–2013) na katedře politologie VŠE.

Dr. Martínek je autorem mnoha publikací. Například ve své knize *Jak si smrt došla pro kata – a další mordy z dob c. k. a první republiky* líčí skrze přímé účastníky jako advokáta, katova pomocníka, detektivy či syna zavražděného příběhy lidí, kteří spáchali nějaký zločin a skončili tak u soudu a posléze ve vězení nebo dokonce na šibenici. Tato publikace je založena na pravdivých příbězích, které autor načerpal z archivních dokumentů. Mezi jeho další publikace patří například ještě *KDO BYL KDO – naši cestovatelé a geografové, Těsnohlídkova norská kalvárie* nebo *Krvavá cesta k Sarajevu*.

Je držitelem tří Cen Miroslava Ivanova, a to za časopiseckou tvorbu a celoživotní dílo.

/Michal Macháček/

## Přísně tajné – ročník 2023

### č. 1

- Radek Fukala: *Případ švédského generála Hodice*  
Václav Králíček: *Liberté, égalité, fraternité – proboha i pro ženy?*  
Stanislava Kučerová: *O původu Boženy Němcové (1820–1862)*  
Dušan Uhlíř: *Atentát na Smíchově anno 1923*  
Petr Boček: *Jaroslav Wiesner a jeho letadla*  
Roman Cílek: *Nenaplněný sen Alfonse Muchy*  
František Krincvaj: *Heinrich Himmler – okultista, eugenik a vražedná bestie*  
Františka Vrbenská: *Richard Coudenhove-Kalergi – sny splněné a neuskutečněné*  
Milan Kovář: *Jak jsem jel potlačovat vzpouru vězňů v Leopoldově*  
Zdeněk Hrabica: *„Bratříčku, zavřel jsi vrátka?“ Kacíř Karel Kryl*

### č. 2

- Ivo Přichystal: *Basilejský koncil jako počátek vítězné cesty ke kompakťům*  
Jana Vrzalová: *„Čuj, Miko, čuj!“ – Josef Schreier ve stínu J. J. Ryby*  
Václav Králíček: *Téměř zapomenutá jména naší námořní historie*  
František Roček: *Neklid velkopolské duše vzbuzuje obavy i dnes*  
Mária Mišková: *Čriepky z vojnových spomienok*  
Zdeněk Smiřický: *Plukovník RAF Petr Dušek z Dřevohostic*  
Roman Cílek: *Poslední rozkaz z potápějící se nacistické lodi: „Vzhůru do podzemí!“*  
Jan Schneider: *Cesta Zbigniewa Brzezinského do Prahy*  
Milan Kovář: *Vraždy bílých koní*  
Miroslav Belica: *Poslední mise iránského generála Kásima Sulejmáního*

### č. 3

- Radek Fukala: *Dramatické osudy příslušníků rodu Thurnů a Valsassina*  
Františka Vrbenská: *Podivuhodný život rytíře de Saint-George*

- Dušan Uhlíř: *Dobrák císař Ferdinand*  
Roman Cílek: *Jan Evangelista Purkyně: „Život je neúnavný závod s časem.“*  
Stanislava Kučerová: *Měli jít naši předkové cestou polabských a pobaltských Slovanů?*  
František Sentenský: *Radiová horečka v Jáchymově na přelomu minulého století*  
Miloslav Martínek: *Vzpomínání Hitlerova tlumočnicka na Mnichov 1938*  
František Roček: *Zavraždili generála Pattona? Řadu politiků z východu i z pádu jeho smrt potěšila*  
Heda Bartíková: *Skutečnosti a mýty o Vojenském hřbitovu na Hradčanech*  
Miroslav Belica: *První dny afghánské expedice, která se protáhne na dvě desetiletí*

### č. 4

- Radek Fukala: *Saský vpád do severozápadních Čech a obsazení Prahy*  
Emil Hruška: *Téměř zapomenuté chebské krimi*  
Františka Vrbenská: *Polští vlastenci v Americké válce za nezávislost*  
Dušan Uhlíř: *Syn pradleny*  
Roman Cílek: *Bedřich Smetana: tajemství a očista*  
Václav Králíček: *Dodnes nepřekonaný August Sedláček*  
Jana Vrzalová: *Draví ptáci se také nevzdávají*  
Mária Mišková: *Spojenia a návraty*  
Heda Bartíková: *Hradčanský zázrak matka Marie Elekta*  
František Mrázek: *Muž, který nasměroval Čínu k supervelmoci*  
Lubomír Molnár: *Češi v Aspenském institutu před listopadem 1989*

### č. 5

- Radek Fukala: *Praha ve švédském obležení roku 1648*  
Františka Vrbenská: *Zbojnická elegie – Balkán a území dnešní Ukrajiny*  
Dušan Uhlíř: *Rozhodnutí v Mikulově*  
Karel Dudek: *Blaník a jeho rytíři pod drobnohledem badatelů*  
Jiří Lébl: *Útěky generála Henri Honoré Girauda*  
František Krincvaj: *Zakladatel muslimského bratrstva Hasan Al-Banná*  
František Roček: *Čas „převratu“ na Ústecku*

Roman Cílek: *Alexander Korda: Život, osudy a smrt povstaleckého velitele*  
František Mrázek: *Osudy nacistických kádrů v rukách bývalých spojenců*  
Jiří Polák: *Balony svobody aneb Když z nebe pršely peníze*  
Jiří Martínek: *My a Portugalsko*  
Martin Nekola: *Ve službě nové vlasti – politici českého původu v USA*

č. 6

Dušan Uhlíř: *Osvoboditel sedláků*  
Heda Bartíková: *První žena s Nobelovou cenou za mír byla pražská  
rodačka Berta Suttnerová – Kinská*  
Milan Kovář: *Carzanští spiklenci*  
Jana Vrzalová: *Malíř, voják, legionář*  
Jiří Polák: *Z Boky Kotorské až do Pardubic*  
Ivo Přichystal: *Katastrofa dolu Nelson*  
Jiří Lébl: *Útěky generála Henri Honoré Girauda*  
Roman Cílek: *Krycí jméno Andreas*  
Václav Králíček: *Ukažme si na něj prstem*  
Stanislav Motl: *Jeden zapomenutý dopis*

## Organizační informace

V současné době pracuje *výbor* KALFu, v souladu se Stanovami KALFu,  
v tomto složení:

PhDr. Stanislav Tumis, M.A., Ph.D.  
předseda  
tel.: 777 264 307,  
e-mail: standa.tumis@centrum.cz

Mgr. Václav Kotrman, Ph.D.  
1. místopředseda  
tel.: 723 713 131,  
e-mail: vaclav.kotrman@epocha.cz

Mgr. Michal Macháček, Ph.D.  
2. místopředseda  
tel.: 723 732 647, e-mail: MichMach1@seznam.cz

Ing. Břetislav Ditrych  
člen výboru  
tel.: 737 918 973,  
e-mail: bditrych@centrum.cz

PhDr. Roman Kodet, Ph.D.  
člen výboru  
tel.: 606 795 715, e-mail: kodet.roman@seznam.cz

Mgr. et Mgr. Jaroslav Kříž, Ph.D.  
člen výboru  
tel.: 605 123 140, e-mail: reditel@knihovna.turnov.cz

Marcela Přerovská  
členka výboru  
tel.: 602 717 410, e-mail: [kalf.prerovska@gmail.com](mailto:kalf.prerovska@gmail.com)

Složení *kontrolní komise* spolku:  
Mgr. Michal Rak, Ph.D.  
předseda komise  
tel.: 778 727 304,  
e-mail: [rak@csol.cz](mailto:rak@csol.cz)

PhDr. Miloslav Martínek  
člen komise  
tel.: 603 417 531, e-mail: [martinek.miloslav@seznam.cz](mailto:martinek.miloslav@seznam.cz)

Mgr. Zdeněk Pobuda  
člen komise  
tel.: 603 523 232, e-mail: [zdenek.pobuda@epocha.cz](mailto:zdenek.pobuda@epocha.cz)

*Tajemnice spolku:*  
Mgr. Miroslava Drahotová  
tel.: 725 427 346, e-mail: [kalf.drahotova@gmail.com](mailto:kalf.drahotova@gmail.com)

Webové stránky spolku:  
[www.klubliteraturyfaktu.cz](http://www.klubliteraturyfaktu.cz)  
Pokud budete mít zájem o zaslání svého příspěvku, článku na web, kontaktujte prosím Mgr. Václava Kotrmana, Ph.D. (kontakt uveden v kapitole Organizační záležitosti – členové výboru KALF).

Facebook spolku:  
[www.facebook.com/klubliteraturyfaktu](http://www.facebook.com/klubliteraturyfaktu)

Pokud budete mít zájem o umístění svého příspěvku, článku či jiné zprávy na našem Facebooku, kontaktujte prosím Mgr. Michala Macháčka, Ph.D. (Kontakt uveden v kapitole Organizační záležitosti – členové výboru KALF).

## Navždy odešli z našich řad v roce 2023

Vratislav Ebr † 13. 11. 2023

## Významná životní jubilea v roce 2024

### 55 let

Ludmila Maixnerová 3. 1. 1969

### 60 let

Jiří Klepsa 14. 11. 1964

Marcela Kohoutová 20. 11. 1964

### 65 let

Vladimír Šindelář 2. 5. 1959

### 70 let

František Hanzlík 1. 10. 1954

### 75 let

Václav Hubinger 14. 10. 1949

František Kopecký 23. 10. 1949

Olga Nytrová 6. 6. 1949

Zdeněk Pobuda 9. 11. 1949

### 80 let

Heda Bártíková 27. 3. 1944

Vladimír Tomek 29. 8. 1944

Závěrem děkujeme za trvalou podporu našim partnerům

Jaroměř  
Městu Letohrad  
Nakladatelství EPOCHA  
Československé obci legionářské  
Ministerstvu kultury ČR



Jaroměř



Letohrad



A na úplný závěr poděkování osobní – Marcela Přerovské. Řadu let jsme využívali jejích odborných a organizačních zkušeností, jako tajemnice a členka výboru Klubu autorů literatury faktu stála v pozadí všech důležitých akcí i literárních soutěží, byla často nejkratší spojkou mezi řadovými členy a výborem. Děkujeme a v dalším působení přejeme jen vše dobré!

## Poznámky